

להרוות צמאון נפשות
יעראל מנהר היוצא
מעדן נחל נובע מקור
חכמה

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

והחיה נרדמים

"אי אפשר שימלא חסרונו מיד"

כל התקרבות אל רבינו הקדוש - מרחוק או מקרוב - כרוכה ברצון וכמיהה לקבלת דרך, כיוון, עצה, תיקון, תשועה ועזרה בחיים רוחניים שעד עתה היו חסרים זאת.

הרי לא יקום אדם משגרת חייו, להשביחה או לשנותה, ללא שתהיה לו סיבה מספקת לכך. ובלשון רביה"ק (סיפר"מ יג) "כל הקולות כולם הם מן חסרונות, כי כל אחד ואחד צועק על חסרונו".

יש שחסרונו מוכר לו היטב. יש המדמה לסבור כי מכיר את חסרונו - ובאמת סובל מחסרונות אחרים לגמרי. ויש המרגיש שחסר הוא דבר מה, אך אינו יודע מה החסרון. כאותו בן יחיד (סיפר"מ ח) ש"היה לונמד ומתפלל תמיד, רק שהרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלימודו ובתפילתו... ונתנו לו עצה שישע לאותו צדיק".

ובכך אמר רביה"ק (חיי"מ שו) "באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך, אבל איני יכול לקרב כי אם מי שבא אצלי ומספר לי חסרונו אני יכול לתקנו".

דרך ארוכה

והנה, זה שהשתדל ויגיע, ובפרט אם שילם על כך מחיר - עיניו כלות לראות כבר את פירות עמלו. הרי אליהם נשא נפשו בכל טורח הדרך. אילו לא היה בטוח שעומד לקבלם, לא היה יוצא בכלל אל המסע הזה.

אולם בבואו לרביה"ק, אכן נכנס ובא אל היכל נשגב מלא קדושה ויראת שמים, וכנכנס אל חנותו של בשם שנספג מאליו בריח שמן אפרסמון - כך נפשו הרעבה מתמלאת טובות עצומות בכל מיני ענינים שבינו לקונו אשר כלל לא ידע כי חסר הוא אותם - אך לרוב אינו מקבל מיד את הישועה המסיימת שאותה ביקש ועבודה הגיע.

בחלוף שנים נוכח לראות כי תיקון נפש אינו מוצר הנרכש בסגנון "שלם וקח" - אלא מדובר על תהליך ארוך שסופו בלתי ידוע מראש. דרך קדושה שהולכים בה לאט מאוד, פסיעה אחר פסיעה, שלב אחר שלב, שעה ועוד שעה, ולעתים נראה שימיה הינם כמספר ימי החיים.

וזה לשון רביה"ק (שיחות הר"ן עט): "היה אפשר להוציא הפסולת והרפש מיד מהאנשים שהיו בגשמינות מתחלה ונתקברו להשית. אך מה יהיה, אם יהיה מוציא הרפש יוציא הרפש עם המת, מאחר שמעורב הכל יחד. על כן ההכרח להיות מתון עד שיודבק מעט מעט".

[ונכתב שם עוד "בשמתחיל ליכנס בעבודת ה' ומתקרב לצדיק האמת, אזי מתחיל להודבק ולהתברר, ואזי עולה הפסולת והרע בכל פעם למעלה, וצריך שיעמוד אחד שישיר ממנו חלאתו ופסולתו בכל פעם - ואזי ישאר אחר כך זך וצולל לגמרי באמת כראוי"]

"יחל ישראל"

מילים אלה של רביה"ק, "ההכרח להיות מתון", באות באלפי גוונים באגרותיו ובתורתו של מוהר"נ - ללמדנו כי סבלנות חיים, "אריכות אפיים", הינה מידה בסיסית ביותר הנצרכת בעבודת ה' בכלל, ובפרט בהתקרבות לצדיק.

הזוכה לכך, חוגר עצמו להיות סבלן מופלג, עד שמוכך בנפשו להימצא בידיו האמונות של רביה"ק עשרות שנים, ולהמשיך את חייו עם השית על ידי

תורתו ועצותיו, גם בלי לראות באופק רמו קל להתנוצצות התוצאה המיוחלת. משענתו היחידה היא רק תקוה ואמונה כי דרך זו היא "ישועה שלמה לנצח" שתביאנו בסופה אל התכלית שעבודה נברא - ועל כן מתמלא חיות מעצם בהירות הדרך, על כל פיתוליה, אף כי סופה עדיין שוכן בערפל.

"ועל כן הצדיק הגדול האמתי בשעושה פדיון ועדין לא היה לו ישועה, חלילה להרהר אחריו, כי בודאי הוא לטובה נפלאה... ובהמשך הזמן תצמח גם ישועתו שהיה צריך, רק שצריך להתממה קצת... כי הישועה הבאה משם הוא ישועה שלמה לנצח, אך באה באחר זמן קצת..."

כאן שליחותך!

על אחת כמה וכמה, נחוצה הסבלנות ליהודי שמתחילה ביקש ישועה של שינוי וחילוף, כמו כולם, אך לימים נפקחו עיניו אצל רביה"ק והתברר לו שתשועתו היא הידיעה ששליחות חייו היא להימצא בדרך שאין לה תשועה - כי תפקידו לברר ולגלות את הקב"ה שוב ושוב דייקא במקומות שהם חסרי מנוח.

סבור היה שמצוי במצרים ואם משה רבינו כבר מגיע אליו משמעות הדבר שעוד מעט יחלצו באותות ומופתים ויביאו לשמוע קול ה' על הר סיני. אולם אט-אט מתרצה להיכנע ולהסכים לקבל את דברי משה המגלה לו כי בעצם כבר יושב על אדמת נחלותו שעלתה בגורלו בארץ ישראל שלו

- וזה מקומו עד יומו האחרון. נטשהו על פיסת קרקע זו כדי להצילה תמיד מקליפות העמים המתחדשות עליה ולקדש בה מקום לה' בכל יום מחדש.

ויש גם יהודי שבחלוף שנים מבין למפרע, שהסיבה הראשונה שהניעה אותו לקום ולבוא לרביה"ק, היתה רק אמצעי לקרבו אל נקודות אחרות לגמרי בעבודת ה' - שמעולם לא ייחל להן שהרי כלל לא ידע על קיומן - אך בעצם להן היה זקוק. אליהן היתה נשמתו משועתת ונכספת עד כלות, בידעה כי בסופו של דבר הן שיוכרו להתקרב להשית באמת, שזה תיקונו ויעודו האמיתי.

"על כן אי אפשר שימלא חסרונו מיד וצריך רק ליחל לה'... להמתין עד שיפדה אותו מהצרה היותר גדולה מזאת, ואחר כך יושע גם כן... וכל מה שיתחנן יותר לקוות לה' ולכלי לחזק את השועה, התקרב ישועתו יותר".

...

הזוכה לסבלנות ואריכות אפיים - אמונתו תמה שהרבי הוא הידוע באמת מי אני, מה חסרוני ובמה תשועתי, ועל כן כדאי הוא שאסמך עליו באימון מלא, לעבוד את ה' בדרכו הק', כי עוד יגמור את שהתחיל לעשות עמי וינצח.

"שאמר שכל אחד מאנשיו בודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך. ואמר שאין הקב"ה עושה לי זאת ח' בשום פעם לקח ממני איזה איש מאנשי באמצע. כלומר רק כל אחד יצריך ימים ושנים. ויהיה בודאי ויתגבר ויתר חתירה אחר חתירה, עד שיוזכר לבוא לעיני ולמדרגתו הקדושה שהוא צריך לבוא בזה העולם אשר בשביל זה נברא" (חיי"מ שב).

נצחון ארעי או נצחון נצחי?!

והרי ההסטוריה מלאה במלחמות מלכי האומות, שהיו מבליים ימיהם לנצח את השני, ולבסוף לא נשאר מה'מנצח' מאומה, כי נכרתו הוא וזרעו ע"י זה דייקא, כי אדם פשוט אינו שכיח שיכירתו אותו וזרעו לגמרי רחמנא לצלן, אמנם במלכים גדולים ועצומים שנצחו וכבשו מלחמות רבות, עליהם דיקא נהפך כוס התרעלה וכתרו אותם ואת זרעם לגמרי.

ואם כן, מי שיש לו מוח בקדקדו ימלא פיו שחוק מנצחונם, וכי לזאת ייקרא נצחון?!! שהנצחון יגרום לו לכליון וחרץ?!! ואף אם היה נשאר מלכותו עד היום, הלא הוא יצטרך ליתן דין וחשבון על כל טיפת דם ששפך למען נצחונו, כי אית דין ואית דיין, ובודאי יהיה דין ומשפט גדול לעתיד אפי' על הדמים של אומות העולם שהרגו זה את זה ושפכו דמים, וכל שכן מי שעמד כנגד ישראל ושפך דם ישראל וציער אותם מחמת עינו הרעה ונצחונו הרע, שבודאי יהיה אחריתו להכרית...

ומעתה מובן מאליו שכבר לא משנה מי נצח את המלחמה הזאת, כי נצחון ארעי זה אינו נקרא נצחון כלל!! אלא מאי?!! "עיקר הניצחון הוא ניצחון נצחית דהיינו מי שזוכה לנצח את עצמו, לנצח תאוותיו ומדותיו הרעים, לנצח את כל הרוצים למנוע מנקודת האמת ולהרחיקו מאביו שבשמים ח"ו..." ונצחון האמיתי אינו סתם נצחון של גאות כדי להפיל את השני ברשת הכניעה... אלא בנצחון נצחי דרי כל פעולה ותנועה קטנה וגדולה נשאר קיימת לעד ולנצח נצחים... כי אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה אפילו שכר שיחה נאה...

את אותו לפנות בוקר ליל שישי פרשת בהעלותך לא אשכח כל כך מזה, זה קרה פתאום, יושב הייתי ביער רמות סמוך ונראה לקבר שמואל הנביא, בדיוק הלילה זכיתי להימנות בין אנשי הצדיק היוצאים בידם בחצות הלילה לשפוך שיח לפני הש"ת, לדבר ולשוח כל אשר הלבבי לפני ה'יודע תעלומות'...

- בין עצי היער - באמצע השיחה עם אבי שבשמים... נשמעה לפתע 'אזעקה' עולה ויורדת... בתחילה לא התבלבלתי כל כך, הרי אין זה הפעם הראשונה בשנתיים האחרונות ששומעים אזעקה... עוד טיל תמני שנורה... אדרבה זה הפיח בי התעוררות חדש להתפלל על כלל ישראל שלא יאונה כל און לשום בר ישראל ושיהיה אך שלום ושלוה.

בדרך חזור מה'פעלד', שח לי אחד מהיושבים על ההסעה, שבאמצע ההתבודדות 'רטט' הפלפון שלו בחוקה, בתחילה הוא חשב ש'הבטריה' הולכת 'להתפוצץ' וזרקו חיש קל על הרצפה, אמנם כעבור דקות אחדות הוא שם לב למודעה המופיעה על המסך (-פלפון כשר כמובן) 'מצב חירום - להיכנס למרחב מוגן'... או אז הבנתי שהפעם זה שונה לחלוטין, מצב מלחמה רצינית... והולך להיות 'עקשן' בתקופה הקרובה, והדבר הגרוע ביותר שקרה הוא שפשוט -- התבלבלתי...

מאז כבר כמעט שבועיים שהראש שלי לא על המקום... הילדים יושבים לי על הראש... הפחד והמתחים מורגשים היטב באויר, כמו גם המטחים המתעופפים באויר... כבר אין צורך להסביר... אני צמוד 42 שעות לטלפון, מאזין ומקשיב לכל הפרשנויות 'הערכונים'... איפה נפל ומה נגרם... מתי אמורים לשגר עוד... עד שאני נרדם באמצע...

בקיצור - הראש שלי לא פה... מה אפשר להגיד? - מצב מלחמה! השאלה רק 'מה עושים במצב חירום' שכזה... איך מתמודדים עם המצב... מה עושים כשקשה להתרכז וללמוד ולהתפלל ולעשות מה שצריך... איפה ה'מוקלט הרוחני' שיכול להגן עלי בשעת סכנה שכזה...

נצחון כל שהוא

זה הבעיה בתוך כל המלחמות (חרתי משמע)... במקום לדעת ש'יקר מאוד מאוד בעיני ה' ית' כל נצחון 'כל שהוא' של האדם שהוא לשם שמים... ותיכף כשעושה איזה עובדא ותנועה בעלמא בשביל רצונו ית', תיכף אני באמץ מנצח הרבה נצחון האמיתי והנצחי, כי זה הנצחון ישאר קיים לנצח, כי לית רעותא טבא דאתאביד... במקום זה אנחנו מסתכלים על ניצחון השקרי של היצור, שמנצח אותו ואומר לנו שלא ניצחנו... כאן מונחת נקודת המשבר... כי 'ע"י חלישות הלב נופלים פחדים עליו, כי הגיבור אין לו שום פחד, ועיקר הגבורה הוא בלב דהיינו מי שליבו חזק, אינו מתירא משום דבר, ורץ לתוך קשרי המלחמה, וכן להיפך רכי-לבב הם מתפחדים' (ליקו"מ ח"ב סי' רמ"ט). אלו ההוראות במצב חירום: "אל תיראו ואל תערצו וכו' אל תיראו משפעת הקלגסים ואל תערצו מקול הקרנות וכו', שכל הדברים העולה עוברים על מי שחפץ לכנס בעבודת ה' - שכמה מיני מלחמות ופחדים ושפעת הקלגסים וכו' עוברים על כל אחד ואחד" (שיחות הר"ן קכ"א).

תחיל לנצח את המלחמה!!! לתפוס מה שאתה כן יכול!! נכון, אתה לא על המקום והסדר שלך, אבל אתה באמצע נצחון! באמצע לתפוס עוד פרק תהילים ועוד פרק משניות שע"י זה הנצח גם את המלחמה הגשמית וגם את המלחמה הרוחנית שלך! קפץ לתוך קשרי המלחמה ואל תיבהל אף אם תיפול ותיכשל... כי אתה מרום לעולם ה' - ולעולם ידך על העליונה...

אל תהיה בטלן - תהיה מנצח!!!

ולסיום: גם קורח חשב שהוא יכול 'לנצח' את משה, הוא ראה שלשלת גדולה יוצאת - שמואל ששקול כנגד משה ואהרן... הוא חשב שזה נצח... אבל לבסוף ראה שעיקר הניצחון זה לביעור 'משה' אמת ותורתו אמת' כי זה הניצחון האמיתי... 'ולא יהיה בקרח וכעדו'.

ניצחון ונצחיות

'ניצחון'... ניצחון... זה מה שמדברים בשעת מלחמה... כל צד רוצה לנצח... כל צד טוען שהוא המנצח... הכל הולך וסובב סביב הניצחון... כל אחד יודע שמלחמה גובה מחירים כבדים, אך הוא מוכן להקריב הרבה ובלבד שהוא יצא המנצח!!!

...

האמת שכולנו נמצאים באותה סירה כבר שנים... ואם נדייק - מאז ומתמיד. נולדנו בתוך 'החזית', מלחמה עיקשת עם היצור זקן וכסיל... שלוש עשרה שנה לקח עד שהצמידו והזעיקו עורה לעמוד לצדנו - הוא היצר טוב, מיום שאנו מכירים את עצמנו אנחנו נמצאים בתוך זירת קרב הכוללת אזעקות ומצבי חירום, מאידך ישנם גם מצבי רגיעה ושלוה, אך החזית יכול להתלקח בין שניה... עליות וירידות... 'שבת ממלחמה הקטנה ועד אתה צריך לחלוט מלחמה גדולה שהיא מלחמת היצר' (חובת הלבבות שער יחוד המעשה פ"ה). גם בתוך החזית שלנו השאלה המתבקשת היא: מי המנצח?? האם לא יהיה לך ירידות אי פעם... וכמובן: מתי כבר תיגמר המלחמה... רוב פעמים אתה משוכנע שאתה כבר 'מנוצח'... שמעולם לא תצא מתוך הזירה שנקלעת ולא מצליח להיחלץ...

רבי נתן מבאר (ליקוטי הלכות ברכות ראה וברכות פרטיות ה"ה) שתיבת 'ניצחון' סובלת שני פירושים:

א - מה שאני ואתה מכירים: 'נצחון' מלשון לנצח את השני.

ב - נצחון מלשון 'נצחיות'.

ומי שמסתכל בעין האמת יבחין ששני הפירושים אחד הם - 'כי רק ניצחון הנצחי זהו נצחון אמיתי, כי ניצחון שהוא לפי שעה בזה העולם אינו נצחון כלל, אדרבה הוא מנצח את עצמו מאחר שאיך שיהיה הוא עושה רעה לעצמו לנצח'...

היו שותפים בהפצת האור

נהניתם? הביאו את האור הזה לעוד אלפי יהודים! התקשרו 025.808.321 (מנעה אנושי) שלוחה 5<9

הקו שישביע את נפשו השוקקה

02.5.808.321

נייעס, שיעורים, סיפורי התקורות, שיחת חברים, ועוד

24 שעות ביממה

להתגעגע

לחפש

לבקש

א פונק פון חיות

מוהרנ"ת אמר:
"אפילו כשאיהב בבין
השמשות האחרון
של האלף השישי,
ואראה שהגאלה עדיין
מתמהמהת - אף על
פי כן אמונתי תהיה
חזקה - "די אמונה
וועט זיין שטארק"
ואאמין באמונה
שלמה בביאת
המשיח!"

(שי"ק חלק ג דמ"ט)

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

הצדיקים הגדולים מצילין ישראל מעוונות

אתה ובית אביך תשא את עון המקדש -
עבודת הצדיקים הוא להמתיק הדינים
מכל ישראל שעי' זה מוציאין אותם
מעונות שבאים ע"י היצור שינקתו
מהדינים, כי הצדיקים הגדולים משברים
היצר הרע של מעלה שהוא בחינת דינים
וממתיקים ומבטלים כל הדינים, וע"י זה
מבטלין כח היצר הרע ומצילין ישראל
מעונות, ועל כן הצדיקים מקבלים על
עצמן יסורין בשביל עונות ישראל, כמו
שכתוב: אכן חלינו הוא נשא ועונותם
הוא יסבל, כי הצדיקים הגדולים תולין
כל החסרונות בעצמן שאומרים שמחמת
שאינם ממתיקין הדין כראוי מחמת זה
באים ישראל לעונות חס ושלום, ועל כן
הם סובלים עונות ישראל, וזה בחינת
אתה ובית אביך תשא את עון המקדש
וכי' כי הם צריכים לשמור ישראל מעונות
כי צריכין לעסק להמתיק כל הדינים
שבעולם שעי' זה מבטלין כח היצר הרע
ומצילין ישראל מעונות.

(ליקוטי הלכות, הלכות שלוח הקד ר. ט"ז)

תשובה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

להחיות עם רב

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

שאלה:

לאחרונה היה המצב בארה"ק
מתוח מאימת המלחמה, ומטבע
הדברים אני נמשך בזמנים
כאלו לשמוע חדשות ערב
ובוקר וצהריים בלי הפסק, האם
יש בזה חסרון ומגרעת?

תשובה:

הנה התכלית שלנו כאן בעולם הוא
להגיע לתכלית האמונה, אשר בשבילה ברא הש"ת
כל העולמות, לדעת שהוא מלכו של עולם ומנהיג את
הכל בהשגחה פרטית, וכמו שמרחיב בזה הרמב"ן
בסוף פרשת בא. ומפני שזהו התכלית הרצויה נדרשת
בזה עבודה גדולה, כי האדם נברא בטבע אויר העולם
המלא בכפירה, בפרט בדור האחרון וכלשון רביה"ק
שיהיה מבויל של אפיקורסות, ע"כ צריך לעבוד להכניס
את העצות של אמונה.

דעת דקדושה לעומת חכמת הטבע

והנה רביה"ק מבאר (ליקו"מ קמא תורה כ"א) שכל
הצרות והחסרונות באים מחמת חסרון הדעת, ואחד
מהיסודות בזה הוא לקחת כל המאורעות וכל היראות
והאהבות הנפולות להפכם לקדושה. והיפך הדעת
הוא חכמת הטבע, כמבואר בדברי רביה"ק (תורה
ר"ג) שכל מיני צער ויסורים הוא רק מחסרון הדעת,
כי כאשר חיים בהשגחה לא מרגישים שום צער,
ולחייך כאשר תולים הכל בטבע ומזל אין לך צרה
גדולה מזו. והדברים ברורים כמה יש להיזהר לחיות
תמיד באמונה, לדעת האמת לאמיתו שאין שום דבר
מבלעדי הבורא ב"ה, לשמור על הדעת ולהבין שהכל
הוא מחסרו יתברך לטובתנו הנצחית.

ולכן הדבר פשוט שכאשר האדם מאזין לחדשות
הנעשים בעולם, אין זה שמיעת חדשות גרידא, אלא
טמון בתוכו השקפה איך להסתכל על הדברים,
ולדוגמא: כאשר מגיעה ידיעה על מה שנעשה באיראן,
הרי גוף המעשה ידוע לכל, אך האופן בו משמיעים
את המעשה ואיך מסבירים זאת, והרי כל מקורות
החדשות נובעים ממקומות וזהמא הרחוקים כמטחוי
קשת מיראת שמים, וא"כ ההסתכלות עקומה לגמרי.

תכלית כל המאורעות - לעוררו לשוב אל ה'

כי האמת הפשוטה הוא שכאשר הש"ת שולח צרה
מסויימת על הכלל או על הפרט, יש לו כביכול צער
גדול מזה, ואעפ"כ הוא שולח את הצרה בכוונה אחת -
לרמוז לאדם שיתקרב אליו שישוב אליו! והנה האדם
המתבונן על הצרה בהסתכלות חיצונית, הרי זה היפך

הכוונה ממנו! כי במקום שיתקרב האדם וישוב למקורו
הטהור, הנה הוא תולה הכל בטבע ומתרחק יותר
מהש"ת!

הכתוב אומר: 'הנה א-ל ישועתי אבטח ולא אפחד' -
אבטח הוא היפך של אפחד! והחוש מעיד שכל המאזין
לכל החדשות למיניהם, הוא אחוז פחד ורעדה מפני
הבאות, לבו רועד ומתיירא מה ילד יום, ואילו מי
שמתנור משמיעת החדשות, לבו עמו להתיישב ולהבין
על מה ולמה בא אליו הפחד, מה תפקידו ומה תכליתו,
הוא יודע איך לתפקד בזמנים כאלו, כי הוא אינו מונח
בתוך הטבע המבלבל את האדם לגמרי. וא"כ מי פתי
יסור הנה להכשיל ולטמא את עצמו בידיים בשמיעת
דברי הבל ורעות רוח, להכניס עצמו בפחד שהוא היפך
הבטחון.

שמירת הזמן וזכרון עלמא דאתי

ובל מי שרק נכנס קמעא לשערי קדושה ובפרט בעסק
לימוד בספרי רביה"ק, יודע נאמנה שאחד מהיסודות
ביהדות הוא שמירת הזמן שלא ילך לריק וזכרון עלמא
דאתי! להחשיב כל נקודה טובה וכל רגע מהחיים
לטובה! להתיירא מביטול הזמן בתכלית היראה!

רבי נתן כותב במכתביו (מכתב פ"א) דברים נפלאים
בענין זה: 'אשר עתה עוסק לחזור הזכרון האמיתי -
כך הוא המדה, וכך יפה לך לחזור הזכרון הזה בכל יום
אלפים פעמים, כי רק בשביל זה באנו לעוה"ז, לזכור
תמיד בעלמא דאתי, כי הכל יודעין שאין שום קביעות
בזה העולם ובהכרח לזוז מכאן בהעברת רגע קלה, כי
כל הזמן אינו נחשב אפילו להרגע קלה למי שמשים לבו
ודעתו היטב אל פריחת הזמן יותר מעוף הפרח'.

כל רגע היא נצח! ומה חבל לאבד את הזמן על הבלים,
ולשרוף שעות על גבי שעות בהבל וריק בדברים שהם
היפך האמונה והקדושה!

וכאשר האדם עובד ומתפלל על זה, אזי נקבע בו
בנפשו ענין ניצול הזמן, ועובדא הוה עם הגד"צ רבי
יעקב מאיר שעכטער שליט"א, שהיה פעם לפני פורים
שרצו לעשות 'שפיל' לכבוד פורים, ושאלו אותו אם
רצונו לחזות בזה, אזי הוא ענה ואמר מיניה וביה,
שלאבדו הוא אכן אינו יכול לומר שמנצל את הזמן
לגמרי, אך להתיישב לבטל זמן - זאת אינו יכול...

ובכן, נתחזק כולנו לנצל את הזמן כראוי, לבטוח בהש"ת
בכל לב ונפש ונפש ולא ליפול לרשת חכמי הטבע, אלא
להיות מבטחנו בו יתברך לטוב לנו ולחיותנו ברוחניות
ובגשמיות!

ניתן לשמוע אוצר רב מהתשובות הברורות של
ר' שאול שליט"א בקו מערכת ברסלב 025.808.321
שלוחה 2-7<9 כמנ"כ עולה על הקו בשלוחה 1
תשובות חדשות מידי יום רביעי [תשובה הנל
ניתן לשמוע בשלוחה 2-7<9]

הרה"ק רבי נחמן מהורודנקא זי"ע

תלמיד הבעש"ט הק' זי"ע וזקינו של רביה'ק זי"ע

+ ב' תמוז תקכ"ה לפ"ק +

לקראת שבת לכו ונלכה!

בשורה טובה תדשן עצם! ברגשי קודש עומדים כעת בהכנות האחרונות לקראת השבת התאחדות' לבחורי חמד מנקשי ה' המקורבים לרביה"ק, החפצים להתעלות יחדיו בחבורה ובאווירה מרוממת ומיוחדת.

השבת תתקיים בעז"ה בשבוע הבא שב"ק פרשת חוקת הבעל"ט במושב 'בית חלקיה', בהרחבה ובשפע רב טוב ברוחניות ובגשמיות. בהשתתפות גדולי משפיעי אנ"ש שליט"א וביניהם הרה"ח ר' יום טוב חשין שליט"א, הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א, הרה"ח ר' שמעון אלי' ברוין שליט"א, ועוד, אשר ישמיעו מדבריהם להחיות עם רב!

הבחורים הע"ז אשר זכו להשתתף בשבתות אלו בעבר מעידים ברוב התרגשות, על ההתעלות הנפלאה אשר היה מנת חלקם, ועל השעות המרוממות והנעלות אשר עברו עליהם בשבת נעלה זו! בבחינת 'יום שבתון אין לשכוח!' רגעי ההתעלות נשארו עמם לאורך ימים ושנות חיים, להחיות נפשם ולהבעיר בקרבם שלהבת אש קודש, לעבדו יתברך בכל לב ונפש מתוך חיות וקדושה!

עדיין נשארו מקומות אחרונים - לפרטים מדוייקים והרשמה יש להתקשר: 0553357133
בחור יקר! אל תפספס הזדמנות פז זו להתעלות ולהתרומם כשאיתך הטהורה!

...

מזל טוב לידידנו הר"ר **נתן שלמה פרינק** שליט"א לרגל אירוסיו בקו עם החתן **יוסף אל' יונה לבל** שליט"א בוכות רביה'ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל.

מזל טוב לידידנו העוזר ומסייע למערכת הגליון הבה"ח **נחמן בן הר"ר נתן שמעון קרליבך** שליט"א לרגל אירוסיו בשעתומ"צ עבי"ב בת הר"ר נחמן מרזל שליט"א בוכות רביה'ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל ע"פ דברי רביה'ק, ברכב"ד

מזל טוב לידידנו הר"ר **יהואל יהודה חשין** שליט"א לרגל נישואיו בנו החתן מרדכי דוד עבי"ב הנלה בת מרדכי יואל שניבגדו שליט"א בוכות רביה'ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל שמחת החתונה תתקיים ביום ג' פרשת חוקת באולמי מאהר"א ב"ש ירושלים - בית שמש

מזל טוב לידידנו הר"ר **שמואל אטינגר** שליט"א לרגל נישואיו בנו החתן אברהם בנימין עבי"ג הנלה בת הר"ר אברהם שמואל קורנבלט שליט"א בוכות רביה'ק יזכו לבנות בית נאמן בישראל ירושלים - בית שמש

מעובד. בחיי הבעש"ט הק' זי"ע.

רצונות וכיסופין עוים גדשו את לבו הטהור של הרה"ק רבי נחמן מהורודנקא זי"ע לחונן את עפר ארצנו הקדושה, ארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחריתה, חיבת וקדושת הארץ בערה בקרבו באש שלהבת, עד אשר גמור בנפשו לעשות ככל אשר ביכלתו לעלות לחבוק את עפרה.

אמנם בתלמיד אדוק לרבו הגדול אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע, לא אבה לעשות צעד זה טרם קיבל ברכת קדשו לחיים ולשלום, אולם לגודל תמיהתו הרי תמיד כאשר היה נכנס לרבו על הדבר הזה, היה דוחה לזמן אחר, כך פעם אחר פעם.

ביום מן הימים גברו ערגת כיסופיו עד מאוד, הוא נכנס לרבו ובקול מתחנן ומבקש פרש לפניו עומק תשוקתו לארץ הקדושה, כאשר התבטא לאמר: **רבי, איך וויל שוין פארן קיין ארץ ישראל'.**

כאשר ראה הבעש"ט הק' גודל תשוקת נפשו נענה הורה לו ללכת לטבול במקוה טהרה טרם נסיעתו, באמרו: **גו, גיי אין מקוה פון פריעה'.**

רבי נחמן עשו כאשר ציווה רבו, ובעת טבילתו נתחלה לפניו מחזה נורא הוד, כאשר נפרש לפניו מראה של כל ארץ ישראל לארכה ולרחבה!

אחוז התפעלות הוא שב אל רבו וסיפר לו את אשר ראו עיניו. הבעש"ט הק' שמע את דבריו וציווה שנית ללכת לטבול בשניה. בתלמיד ותיק ציית רבי נחמן לדבריו רבו וטבל שנית. ומה נורא היה המראה אשר חזה כמו עיניו - עיר הקודש ירושלים בתפארתה על כל סמטאותיה ומבואותיה!

אמנם גם כאשר שח לרבו את ראיית עיר הקודש ציווה שוב לטבול בשלישית. וכאן כבר אחזה בו רעד קדושה וחרדה, **כאשר נגלה לפניו בית קדשי הקדשים במלוא הדרה!** אך דבר מה היה חסר שם - - - הארון! ארון ברית ה' לא היה בבית קדשי הקדשים!

הלום רעם הוא נכנס אל רבו וסיפר לו את אשר נגלה לפניו בעת טבילתו השלישית. נענה הבעש"ט הק' ואמר: **יאי, ווייל דער ארון איז אין מעובד'...**

מדברים אלו הבין רבי נחמן כוונת רבו כאשר מנע ממנו מלנסוע לארצה, כי קדושת הארון עצמו הלא הוא אצל הבעש"ט הק' במעובד' (א"ה: ראה ליקר'מ תורה ס"א אות ו' שהצדיקים הם בחי' קדשי קדשים ואבן שתיח).

...

הרה"ק רבי נחמן מהורודנקא זי"ע היה נודע ונתפרסם עוד טרם התקרבותו לבעש"ט הק' כמקובל אלקי וקדוש עליון בין גדולי חכמי הקליון שבבראד, וכמו שהעיד עליו רבה של בראד הגאון רבי שלמה יצחק היילפרין זצוק"ל: **"החכם בחכמת אלקות, המקובל מוה"ר נחמן".** פאר היחס היה, בהיותו נין ונכד להמדר"ל מפראג מגוע הלל הזקן ולמעלה בקודש עד לדוד מלכא משיחא.

ואף לאחר שהתקרב היה מן הבולטים בין החבראי קדישא אשר סביב הבעש"ט הק', והגם שהיה גדול בשנים ממנו, התבטל אליו בכל לב ונפש, בהיותו איש אמונו אשר כל סודות הבית עברו דרכו, והיחיד שהתעסק בכתבי קדש.

על גודל התקשרותו לרבו נוכל ללמוד ממה שהעיד בעצמו, באמרו שעל אף הסיגופין שסיגף את עצמו וגודל פרישותו וקדושתו המופלגת, **לא יכול היה להיפטר ממוחשבות ורות - לפי בחינתו מנובן - עד שזכה לטעום טעם חכמת הבעש"ט הק'!**

וכמים הפנים לפנים היה נערץ ביותר אצל רבו הק'. ופעם

אחת היה הבעש"ט הק' מספר בשבחו בפניו, וכיון שהיה יושב בריחוק מקום ממנו התקרב והרכין את אזנו לשמוע והיה הדבר לפלא בעיני העם. ושאלו את הבעש"ט הק' על כך, ונענה ואמר שמגדל ענוותנותו ביקש רבי נחמן מהש"ת שיתנו לו במתנה שלא ישמע כי אם מה שצריך לשמוע, וכאשר ראה שאינו שומע קול רבו, הרכין את עצמו לשמוע מקרוב. והפטיר הבעש"ט הק' ואמר: **"המופת הוא, שכשאני מדבר בדברי תורה או הוא שומע אפילו מרחוק".**

הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע הפליג בשבחו מאוד, ואמר שעליו נאמר שכל המספר בשבחו של צדיקים כאילו עוסק במעשה מרכבה. עשרות מאמרות קדשו מובאים בספרי התולדות ובדגל מחנה אפרים'.

אף החיד"א בספרו **'ברכי יוסף'** (סוף י"ד סי' רצ"ט) כאשר כותב מעיין לבושי בגדי מצר, הוא מציין בשבחו יחד עם רעו הרה"ק רבי מענדל מפרמישלאן זי"ע בזה הלשון: **"זה שנים באו מקרית חוצות סיעת ספריא לשכון כבוד בארץ, ותרי מינייהו רבנן, המתקדשים והמטהרים בהדרי הדרים ועין רואה הני מאני דרבנן, מכף רגל ועד ראש לבושי משי, וכו', ולכי היה מהסס תדיר במימור קדישין הנהו חסידיו".**

...

אף לאחר פטירת הבעש"ט הק' היה הרה"ק רבי נחמן פוקד מוזמן לזמן את ציונו הקדוש לבקש ממנו רשות להוציא לפועל את משאת נפשו לעלות לציון ברננה - אך ללא הועיל.

אמנם בשנת תקכ"ד כאשר שהה פעם בציון הקדוש, התמלא פתאום בשמחה רבה, ופנה לרעו הנמצא עמו באמרו בחרוותא: **"הנה זה עתה הסכים הבעש"ט הק' שאסע לארץ הקודש".**

ואכן עלייתו בשנה זו ידועה בשם העליה החסידית הראשונה, כאשר נלוו אליו כמה מחבריו כמו הרה"ק רבי מנחם מענדל מפרמישלאן זי"ע ועוד. והיא היתה יתד ופינה לחידוש הישוב האשכנזי בעיה"ק טבריא.

...

טבריה. עש"ב תמוז תקכ"ה לפ"ק.

השמש נסתה להעריב. הרה"ק רבי נחמן יושב על מקומו בחלישות כוח, רעו הרה"ק רבי מנחם ענדל מפרמישלאן עומד לימינו בעת שקדיש על היין ונעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית בדחילו ורחימו, ולאחר שאכל מעט נחלש מאוד, יידידו שראו בכך התחיל ללמד עמו וזולק, ויצאה נשמתו בטרהרה בפניא מעלי דשבתא. ומנוחתו כבוד בבית החיים בטבריא.

...

קשר עליון וטמיר שרר בינו לבין נכדו רביה'ק זי"ע - בן בנו רבי שמחה - הנקרא על שמו, ותמיד כאשר היה צריך רביה'ק דבר מה ממנו, היה פוקד את ציונו של הרה"ק רבי ישעיה מיאנוב זי"ע - מתלמידי הבעש"ט הק' אשר מנוחתו כבוד בק' סמילע - בשליחות אל זקינו השוכן בארצה.

ואכן, אחת מן הסיבות הפלאיות של רביה'ק בנסיעתו הקדושה לארץ הקודש, גילה הוא בעצמו, בהיות שכבר אינו יכול לשלוח את הצדיק הנ"ל לזקינו, על כן הוא נוסע לאר"י לדבר עם זקינו עמו שיודיעו איך יוכל לידע ממנו תמיד מה שצריך. ובשיתות הר"ן (סי' ז') מספר רביה'ק מעשה פלא בעיני קדושת מחשבות זקינו שהעיד על עצמו: **"אמוחשבות שלנו אינם דבר ריק כלל".**

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מקורות: שבחי הבעש"ט. אמרי פנחס. מגילת יוחסין. חיי מוהר"ן (קל"ג). שיחות הר"ן. שיש"ק.